

РЕШЕНИЕ

№ 4143

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12127** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Е. П. Т. и И. А. Т., двамата от [населено място], ул. К. № 38, срещу Решение № ППН-01-694/2018 от 10.09.2019г. по преписка № ППН-01-694/17.08.2018г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което по т. 2 е обявена жалба с вх. № ППН-01-694/17.08.2018г. за основателна за нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и по т. 3 на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е разпоредено на жалбоподателите да преустановят видеозаснемането на обществени територии, като е указано в 14-дневен срок от влизане в сила на решението да представят в КЗЛД изходящ образ от всички камери като доказателство за изпълнение на разпореждането на КЗЛД.

Изложени са подробни съображения за нищожност на оспореното решение, алтернативно решението се оспорва като незаконосъобразно – прието в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърденията са, както следва: КЗЛД няма правомощия по отношение на Регламент 2016/679 за дейности, извършвани от физически лица в хода на техните лични или домашни занимания. Твърди се още, че незаконосъобразно е насочено административното производство срещу жалбоподателите, доколкото не е било установено чия собственост са камерите за видеонаблюдение, дали същите функционират и кой наблюдава изходящия образ. Последното налагало извод, че

незаконосъобразно жалбоподателите са били квалифицирани като администратори на лични данни. По същество се твърди, че жалбоподателите не са извършили нарушение, като се счита, че КЗЛД е нарушило разпоредби на Регламент 2016/679, както и конституционно гарантирани права на жалбоподателите.

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. Т., който поддържа жалбата на заявените основания. Моли решението да бъде отменено. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, в съдебно заседание се представлява от юрк. А., който застъпва становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна Е. М. Т., чрез пълномощник адв. И., депозира писмено становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Заинтересованата страна А. В. Ц., чрез пълномощник адв. И., депозира писмено становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № ППН-01-649/17.08.2018г. от А. В. Ц. с твърдения, че през 2007г. съседен на нейния имот е закупен от И. А. Т. и Е. П. Т.. Същите са монтирали камери на постройката си, която се намира в имота им, като една от камерите е насочена към входната врата на имота и постройката на жалбоподателката. Последната сочи, че камерите са били монтирани без съгласието на нейното семейство, като същите ги заснемат ежедневно, което ги притеснява и води до дискомфорт. Соци, че не желае да бъде фотографирана, снимана с камери, насочени срещу входната ѝ врата.

Към административната преписка е приобщена и жалба с рег. № ППН-01-374/11.04.2018г. от М. П. Т. с аналогично съдържание.

С писмо изх. № ППН-01-694/2018#4/15.11.2018г. И. А. Т. и Е. П. Т. са информирани за образуваното административно производство по реда на чл. 26 от АПК и им е предоставен 7-дневен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства. Със същото писмо Т. са предупредени, че за неспазване на разпореждане на КЗЛД може да бъде наложена глоба по реда на чл. 83, § 5, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Писмото е върнато на подателя КЗЛД като „непотърсена пратка“. Изготвено е ново писмо изх. № ППН-01-694/2018#5/04.01.2019г. с идентично съдържание, отново върнато като „непотърсена пратка“. На 04.01.2019г. с № 699 е публикувано съобщение до И. А. Т. и Е. П. Т. за образуваното производство на интернет страницата на КЗЛД. Видно от протокол рег. № ППН-01-694#8(18)/28.01.2019г. И. А. Т. е уведомен по телефона за образуваното производство по жалбата на А. В. Ц.. Такова уведомяване с рег. № ППН-01-694/2018#9/31.01.2019г. е получено по пощата на 04.02.2019г. от Т..

Със становище рег. № ППН-01-694#10(18)/08.02.2019г. от И. А. Т. и Е. П. Т. в КЗЛД са представени доказателства и е ангажирано становище за недопустимост на жалбата на Ц. пред КЗЛД.

Видно от Протокол № 10 от заседание на КЗЛД от 27.02.2019г., по т. III, А е прието, че жалбата на А. В. Ц. е допустима за разглеждане, конституирани са страните в производството, назначено е разглеждане по същество в открито заседание на 17.04.2019г. и е назначена проверка на място за изясняване на случая. За последното И. А. Т. и Е. П. Т. са уведомени с писмо № ППН-01-607(2018) #14/08.03.2019г., отново

върнато на подателя КЗЛД като „непотърсена пратка“. За насроченото заседание и насрочената проверка Т. е уведомен по телефона, видно от протокол № ППН-01-694#16(18)/20.03.2019г. Със Заповед № РД-15-91/21.03.2019г. е назначен проверяващ екип от КЗЛД със задача да установи изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри на адрес [населено място], м-т „В.-Т.“, [улица]. За конкретната дата и час на проверката И. Т. отново е уведомен по телефона, видно от протокол № ППН-01-694#18(18)/01.04.2019г.

За извършената проверка е съставен Констативен протокол от 02.04.2019г. и е изготвен Констативен акт № ППН-02-208/12.04.2019г. В хода на проверката и от извършения оглед е констатирано, че на обекта е изградена система за видеонаблюдение, състояща се от 6 броя видеокамери, охраняващо оборудване и кабелни връзки, водещи към имота и жилищната сграда на ответниците И. и Е. Т.. Предвид пространственото разположение на видеокамерите, същите са с предполагаем обхват на видеозаснемане, както следва: Първата камера е монтирана на метален стълб до входната врата към имота на ответника и е насочена към входа и прилежащата част от [улица]; Втората камера е монтирана на западната фасада на жилищната сграда на ответника и е насочена към прилежащия двор и друг съседен имот; Третата камера е монтирана на северната фасада на сградата и е насочена към спорния път за достъп до имота на жалбоподателката през имота на ответника; Четвъртата камера е монтирана на северната фасада на сградата и е насочена към портата между двата имота и част от имота на жалбоподателката; Петата камера е монтирана на източната фасада на сградата и е насочена към прилежащия двор и част от имота на жалбоподателката; Шестата камера е монтирана под терасата на втория етаж и е насочена към прилежащия двор и друг съседен имот. При извършения оглед не е установено наличието на информационна табела, предупреждаваща за извършване на видеонаблюдение в обекта. Изложено е още, че И. и Е. Т. не са осигурили достъп за извършване на проверка, назначена със Заповед № РД-15-91/21.03.2019г. на председателя на КЗЛД и проверяващият екип е бил възпрепятстван да установи всички факти и обстоятелства във връзка с изградената система за видеонаблюдение.

С последващи съобщения от 12.04.2019г. И. и Е. Т. са уведомени за опита за извършване на проверка и е указано, че при липса на повторен отказ, ще бъде наложено административно наказание „глоба“ по реда на Регламент (ЕС) 2016/679. На 16.04.2019г. Е. П. Т. се е запознала с административната преписка, видно от протокол № ППН-01-694#24(18)/16.04.2019г., като е получила копие от Констативен акт № ППН-02-208/12.04.2019г. и Заповед № РД-15-91/21.03.2019г.

На 17.04.2019г. е проведено заседание на КЗЛД, видно от Протокол № 18, на което заседание са се явили лично И. и Е. Т., като същите са заявили, че отказват да допуснат членове на Комисията до жилището си за извършване на проверка. В решение по т. 1 е назначена нова проверка, а в т. 4 е прието, че на основание чл. 83, § 5, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 налага административно наказание за неосказване на съдействие на Е. П. Т. глоба в размер на 5000 лева и на И. А. Т. глоба в размер на 5000 лева. Решението е взето с гласовете на четиримата присъстващи членове на КЗЛД.

Изготвено е Решение № ППН-01-694/2018 от 23.05.2019г., в което е преповторено решението по Протокол № 18/17.04.2019г. относно наложените административни наказания. Като мотиви в същото е изложено, че Т. са изградили система за

видеонаблюдение, която обработва лични данни. Същите не са съдействали на Комисията да реализира правомощията си, чрез осигуряване на достъп до средствата за обработване на личните данни, установяване на характеристиките на конкретното обработване.

Решение № ППН-01-694/2018 от 23.05.2019г. е потвърдено с Решение № 7086/22.11.2019г. по адм. дело № 7974/2019г. на АССГ, потвърдено с Решение № 8420/29.06.2020г. по адм. д. № 2565/2020г. на ВАС.

На 24.07.2019г. е проведено открито заседание на КЗЛД с присъствие на представител на жалбоподателите. Формулирано е решение, обективирано в Решение № ППН-01-694/2018 от 10.09.2019г., а именно, че видеонаблюдението е действие по обработване на лични данни. Видеозаснемането, което обхваща обществени места или други, който са извън собствеността на физическото лице, монтирало камерите, не попада в изключението по чл. 2, §. 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Конкретно в случая първа и четвърта камера, описани в констативен акт № ППН-02-312/30.05.2019г., видимо обхващат обществени площи – портите и подстъпите към тях. Заснемането на обществени площи, както и на съседни имоти, представлява нарушение на принципа за свеждане на данните до минимум (чл. 5, §. 1, б. „в“). Направен е анализ на корективните мерки по чл. 58 от Регламента и е прието, че най-подходяща в конкретния случай е мярката по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента, а именно разпореждане да се съобразят операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като се преустанови заснемането на обществени площи и собственост на трети лица.

При така установените факти съдът формира следните изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от адресатите на акта и в преклузивния срок. Жалбата срещу Решение № ППН-01-694/2018 от 10.09.2019г. е депозирана на 10.10.2019г. пред АССГ, а решението е връчено на 27.09.2019г., видно от отбелязването върху него и положен подпис под протокол от същата дата (л. 76).

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 24.07.2019г., на което са присъствали петима членове, като решението е взето с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание.

Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл.

38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника. Незаконосъобразното обработване на лични данни не е преустановено към момента. С решение от проведено заседание, обективирано в протокол № 18/17.04.2019г., се обявява жалбата за допустима, конституирани са страните в производството и е предвидено разглеждането на спора по същество, назначена е проверка на място и е наложено административното наказание.

Спазена е разпоредбата на чл. 40 от ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица” по реда на АПК. Назначена е проверка на място, чиито резултати са обективирани в КП и КА /чл. 10, ал. 1, т. 3 и чл. 12, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 от ЗЗЛД; чл. 38, ал. 2 от Правилника; чл. 9, ал. 1 от АПК/.

На страните в производството е представена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. Жалбоподателите са се възползвали от това си право и чрез представител са участвали в откритото заседание на 24.07.2019г. Правото на защита на жалбоподателите, редовно уведомени за откритото заседание пред КЗЛД, не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на КЗЛД, чл. 34 и следващите от АПК и принципите на процеса - принципите на истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК/. Видно от протокол рег. № ППН-01-694#8(18)/28.01.2019г. И. А. Т. по телефона е уведомен за образуваното производство по жалбата на А. В. Ц.. Такова уведомяване с рег. № ППН-01-694/2018#9/31.01.2019г. е получено по пощата на 04.02.2019г. от Т.. На 16.04.2019г. Е. П. Т. се е запознала с административната преписка, видно от протокол № ППН-01-694#24(18)/16.04.2019г., като е получила копие от Констативен акт № ППН-02-208/12.04.2019г. и Заповед № РД-15-91/21.03.2019г.

Всъщност въпросът за законосъобразното развитие на производството по жалба рег. № ППН-01-649/17.08.2018г. вече е бил предмет на изследване, като с Решение № 7086/22.11.2019г. по адм.д. № 7974/2019г. на АССГ, потвърдено с Решение № 8420/29.06.2020г. по адм. д. № 2565/2020г. на ВАС, е установено, че не са налице основания за отмяна поради съществени административно-процесуални нарушения, още по-малко обявяване нищожност поради некомпетентност на КЗЛД по Регламент (ЕС) 2016/679 и в частност обработване на лични данни чрез видеонаблюдение. Спорът в настоящия случай се свежда до правилността на наложената мярка по чл. 58 от Регламента, предвид наличието на система за видеонаблюдение, последвалият отказ за достъп до имота, независимо от наложената глоба с Решение № ППН-01-694/23.05.2019г.

В отговор на въпроса „Може ли използването на система за видеонаблюдение, разположена в семейното жилище за защита на собствеността, здравето и живота на собствениците му, да се окачестви като обработване на лични данни „от физическо лице в хода на [изцяло] лични или домашни занимания“ по смисъла на член 3, параграф 2 от Директива 95/46[...], въпреки че системата за наблюдение покрива и обществени места?“, СЕС с решение от 11.12.2014 г. по дело № С-212/13 е формирал крайното си становище - член 3, параграф 2, второ тире от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни

трябва да се тълкува в смисъл, че използването на система за видеонаблюдение, извършваща видеозаснемане на хора, съхранявано върху устройство за дълготрайно запаметяване, а именно твърд диск, която е инсталирана от физическо лице в семейната му къща за защита на собствеността, здравето и живота на собствениците на къщата, като системата покрива и обществени места, не представлява обработване на лични данни при извършване на изцяло лични или домашни занимания по смисъла на тази разпоредба“. В конкретния случай е допустимо извършването на видеонаблюдение само чрез монтираните камери, заснемащи собствеността на Т.. Всяко друго наблюдение, обхващащо напр. части на етажна собственост, както и на публични места извън сградата, не може да се приеме за дейност, „изцяло лична или домашна“ по смисъла на решение от 11.12.2014 г. по дело № С-212/13. Такова наблюдение е без законово основание и противоречи на целите и принципите, изведени от националния законодател в чл. 1, ал. 9, чл. 2, ал. 2, т. 1-3 от ЗЗЛД /отм. Действали към датата на постановяване на решението на СЕС/, както и на установеното в чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България право на лична свобода и неприкосновеност.

По делото не се спори, а и се установява, че в обекта, находящ се в [населено място], м-т „В.-Т.“, [улица], съставляващ ПИ с кад. ид. 10135.2723.783, е изградена система за видеонаблюдение, състояща се от 6 броя видеокамери, захранващо оборудване и кабелни връзки, водещи към имота и жилищната сграда на ответниците И. и Е. Т.. Същите са с предполагаем обхват на видеозаснемане, както следва: Първата камера е монтирана на метален стълб до входната врата към имота на ответника и е насочена към входа и прилежащата част от [улица]; Втората камера е монтирана на западната фасада на жилищната сграда на ответника и е насочена към прилежащия двор и друг съседен имот; Третата камера е монтирана на северната фасада на сградата и е насочена към спорния път за достъп до имота на жалбоподателката през имота на ответника; Четвъртата камера е монтирана на северната фасада на сградата и е насочена към портата между двата имота и част от имота на жалбоподателката; Петата камера е монтирана на източната фасада на сградата и е насочена към прилежащия двор и част от имота на жалбоподателката; Шестата камера е монтирана под терасата на втория етаж и е насочена към прилежащия двор и друг съседен имот. При извършения оглед не е установено наличието на информационна табела, предупреждаваща за извършване на видеонаблюдение в обекта.

От доказателствата по делото, в частност констативен акт № ППН-02-312/30.05.2019г. и анализа на доказателствата, представени пред КЗЛД, се установява, че първа и четвърта камери включват в обхвата си освен имота на жалбоподателите и обществени площи и имоти на трети лица. Следователно, обоснован е изводът за нарушение на принципа по чл. 5, § 1, б. “б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“). Обработването на лични данни извън обхвата на имота на жалбоподателите е извън необходимото за целта обработване – защита на лично имущество.

Изцяло се споделя становището на КЗЛД, че най-подходяща и целесъобразна е мярката по чл. 58, § 2, б. г“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно текста всеки надзорен орган има всички от посочените по-долу корективни правомощия: да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е

целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок. По същество наложената мярка, с характеристика на принудителна административна мярка, има за цял преустановяване на извършваното нарушение, като по този начин се постига дължимото поведение по отношение на защитата на личните данни. По мнение на настоящият състав, тази е и мярката, която отговаря на принципа за съразмерност (чл. 6 от АПК), която в най пълна степен отговаря на обществения интерес (защита на личните данни на трети лица) и частния такъв (охрана на имуществото на жалбоподателите).

По изложените съображения съдът намира, че жалбата срещу решението на КЗЛД е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателна е претенцията на заинтересованите страни за присъждане на направените по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно приложени по делото договори за правна защита и съдействие /л. 264 за Е. Т. и л. 277 за А. Ц./. Съдът намира за основателно възражението на процесуалния представител на жалбоподателите за прекомерност на заплатените адвокатски възнаграждения, поради което техният размер следва да бъде редуциран до минимума от 500 лв.

Така мотивиран, Административен съд-София-град, II-ро отделение, 27-ми състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. П. Т. и И. А. Т. срещу Решение № ППН-01-694/2018 от 10.09.2019г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Е. П. Т. и И. А. Т. да заплатят на А. В. Ц. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА Е. П. Т. и И. А. Т. да заплатят на Е. М. Т. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: